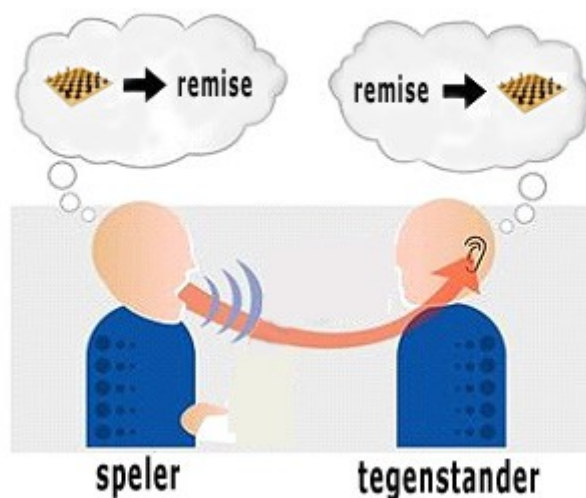


De kunst van het remise aanbieden

Hoe krijg je een tegenstander die gewonnen staat zover dat hij (of zij) toch genoeg neemt met remise? De meesten proberen het niet eens, omdat de kans op succes normaal gesproken nul is en omdat ze het niet erg sportief vinden om remise aan te bieden in een verloren stelling. Er zijn er echter die er een neusje voor hebben om te tegenstander precies op het juiste moment tot het aannemen van een remise-aanbod te verleiden. Ook in een in principe gewonnen stelling is er altijd een moment, dat je even de weg naar winst even niet meer weet en zelfs twijfelt of je die weg nog wel kunt vinden. Precies op dat moment remise aanbieden met een gezichtsuitdrukking van “Tja, het is toch onvermijdelijk” wil dan wel eens succes hebben. De timing komt zeer nauw. Een paar seconden te laat en de tegenstander heeft een (mogelijke) weg naar winst alweer gezien en neemt met remise geen genoeg meer. Het frustratie-momentje benutten, daar gaat het om.

We vermoeden dat dat gebeurd is bij de partij tussen Jan Konings en Toon de Rooij. Jan stond twee pionnen voor in een eenvoudig te winnen stelling, maar ging tot grote verrassing van iedereen plots akkoord met een remise-aanbod van Toon de Rooij. Als Jan thuis de stelling naspeelt zal hij zich waarschijnlijk voor de kop slaan, maar eenmaal een remise-aanbod geaccepteerd is er geen weg terug.

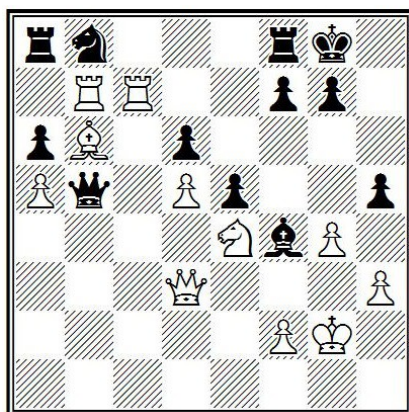


Het was de enige remise op Witte Donderdag. Voor de rest wonnen alle zwartspelers, waardoor het meer Zwarte dan Witte Donderdag werd. Kees van Hogeloon won tegen Cees Buurman een pionnetje, won er nog één en daarmee was de buit goed beschouwd binnen. Dat de koning van Cees Buurman uiteindelijk nog mat werd gezet midden op het bord door 2 pionnen was slechts een feestelijk toetje van de partij. Anderen pakten meer materiaal dan alleen pionnetjes. John van Helden won tegen Wim Soeters een vol stuk, Cor Lazeroms griste tegen Ben Seleski zelfs een volle toren van het bord en Ger van Aalst, de laatste tijd toch zo goed in vorm, had tegen Jan Rijkse een totale off-day en zag het ene na het andere stuk sneuvelen. Dat is absoluut niks voor Ger, maar iedere schaker heeft wel eens van die vreselijke dagen. Snel vergeten en op naar de volgende partij...

Stand aan kop: (C-manche na de 4e ronde)

1. Jan Rijkse	81
2. Ad Bruijns	77½
3. Kees van Hogeloon	70½
4. Ger van Aalst	59
5. Patrick Heijnen	50½
6. Cor Lazeroms	48
7. Joost Asselbergs	47
8. Ben Seleski	38
9. Louis van Mechelen	36
10. Cees Buurman	33

De laatste tijd hebben we het in deze rubriek al een paar keer gehad over Benjamin Bok. Deze maand speelde hij in het Noorse plaatsje Fagernes en deed daar opnieuw op een positieve manier van zich spreken. Indrukwekkend was vooral zijn partij tegen de Pool Grzegorz Gajewski, waarbij hij in de volgende stelling eerst zijn paard en vervolgens zelfs zijn dame in de aanbieding doet.



30. Pe4-f6+!, g7xf6 31. Dd3-g6+!

Als zwart de dame neemt gaat hij mat: 31...., fxg6 32. Tg7+, Kh8 33. Th7+, Kg8 34. Tbg7#

31...., Kg8-h8 32. Dg6xh5+, Kh8-g8 33. Dh5-g6+, Kg8-h8 34. Dg6xf6+, Kh8-g8 35. Df6-g6+, Kg8-h8 36. Tc7xf7 en zwart geeft op. Een spoedig mat is onvermijdelijk.



Grzegorz Gajewski